

مک بارت

جان

زهره
اسرفی

فصل ۱

تابستان در «دشت یانی»! خوشآمدید، خوشآمدید. بوی گل‌های وحشی‌ای که در جنگل می‌رویند! بوی گاوها که با شکمی گرسنه دولا شده‌اند تا آن گل‌های وحشی را از ریشه در بیاورند، آن‌ها را بجوند، قورتشان بدهنند، و آن‌ها را بالا بیاورند، بالا و پایین، پیش و پس، از دهان به معده و دوباره به دهان، ساعت‌ها و ساعت‌ها، تا این‌که گلبرگ‌های شان، مادگی و پرچم‌ها لهولورده و نیمه‌جویده شوند و این چیزی است که گاوها در نهایت هضم می‌کنند. بیخشید! خیلی حال به هم زن بود. اما عوضش، گل‌ها اسامی قشنگی دارند! بنفسه و خارب، طاوسی و تره‌فرنگی. گل‌گاویزبان، زالزالک، نسترن و البته، ویولای سهرنگ، که به اسامی «جانی رونده»، یا «عشق در بی‌کاری»، یا «بنفسه‌ی صحراء» هم شناخته می‌شود.



نایلز (سمت چپی) گفت: «چی؟»
مايلز گفت: «بوي بوقلمون، مثل شام عيد پاک. يكى از ما بوي شام عيد پاک
می دهد.»

نایلز گفت: «آهان، آره. تو بوي می دی.»
مايلز گفت: «چی؟ از کجا می دونی که منم؟»
نایلز چندجا را با انگشت روی لباس مايلز نشان داد. «تو با مریم گلی
پوشانده شدی. و ترہ فرنگی. این چیزها رو به بوقلمون می مالن.»

مايلز گفت: «می تونستی بهم هشدار بدی!»
«گفته بودم فقط بنفسه استفاده کن.»
راست می گفت. گفته بود. ولی آن روز صبح زود، وقتی در جنگل دنبال
گل ها برای استئار می گشتند، مايلز فکر کرده بود اگر به کارش تنوع بدهد
جالبتر می شود. کمی سفید. چندرنگ بنفس. برای همین، مقداری ترہ فرنگی
و مقداری مریم گلی و حتی کمی سیر هم چیده بود.

حالا که از شکم به پایین در بنفسه غرق شده بود و سخت نفس می کشید
و زیر آفتاب نیم روزی داشت می پخت، سخت پشیمان بود.
وقتی مايلز از کاری پشیمان می شود، دوست دارد طوری رفتار کند که
انگار پشیمان نیست.

گفت: «خب، هنوز فکر می کنم خوبه.»
نایلز گفت: «من هم فکر می کنم بوي خوبی می ده، من بوقلمون دوست
دارم.»

«پس ما سر چی داریم جر و بحث می کنیم؟»

اگر دوتا کتاب قبلی این مجموعه را خوانده باشید، «دوتا قزمیت» و
«دوتا قزمیت قزمیت‌تر می شوند»، می دانید که بنفسه‌ی صhra گل خاصی است.
بنفسه‌ی صhra گل مخصوص این ایالت است. و اگر این را بدانید، پس احتملاً
می دانید که چیدنش غیرقانونی است. این جوری نیست که به زندان بیفتید، اما
کار ناپسندی شمرده می شود. و حتماً توی دردرس می افتد!
البته، دردرس هیچ وقت جلوی این دوتا را نگرفته، و احتملاً هیچ وقت هم
نخواهد گرفت.



چقدر بنفسه!

مايلز (سمت راستی) گفت: «يکى مون بوي بوقلمون می ده.»

تیپه‌ی شاسکول

گربه شلوارم را بردہ



استقلال پاسپورس - نظر اشرفی